

عنوان مقاله:

بررسی روشمند درمحوطه جندی شاپور و نتایج حاصل از آن

محل انتشار:

همایش بین المللی شرق شناسی، تاریخ و ادبیات پارسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسین علی دادی - دانشجوی دکترا باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

مهران نوروزی - دانشجوی دکترا باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

حبیب رضایی - دانشجوی دکترا باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

از جمله مدارک موجود برای معرفی غنای فرهنگی هنری و رشد و توسعه تمدن هر قومی در دوران باستان به هنر سفال گری آن قوم مربوط می شود. با علم به این موضوع که کاوش در محوطه ی باستانی یا بررسی منطقه ای فقط نمونه ای از آن محوطه ی باستانی یا منطقه را در اختیار باستان شناسی قرار می دهد باید گفت: که دانش ما در مورد سفال ادوار اشکانی و ساسانی عمیقا ناقص است. اگر چه بیشتر این اشیاء کوچک همچون سفال به خودی خود چشمگیر نیستند معهذاً آنها پایه های ارتباط با باقیمانده های بزرگتر در مکان و زمان بوده و یک برداشت کارآمد برای تاریخگذاری و استفاده ی بیشتر از داده های باستان شناسی هستند. بنابراین سفال ساسانی از نظر باستان شناسانی که در محوطه های مختلف کار کرده اند، در مقوله ی مهمی جای نگرفته و معمولا به توصیف کلی از آن اکتفا کرده اند. به هر حال این نقیصه در مورد سفالهای ساسانی به طور محسوسی مشهود است که از عدم توجه کافی به سفالهای ساسانی در محوطه ها ناشی می شود. زیرا در محوطه های باستانی، باستان شناسان را به رفتاری دیگر گونه وا می دارد. در بررسی سیستماتیک محوطه جندی شاپور با تجزیه و تحلیل داده های سفالی سعی در معرفی سفال دوران ساسانی را داریم که خود این محوطه تاریخی نیز در این امر مجزا نبوده و گامی کوچک در ارایه شناخت هنر سفالگری دوران ساسانی بوده است.

کلمات کلیدی:

سفال، جندی شاپور، سیستماتیک، ساسانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/729028>

